

שהברייתות היו סדורות בפיון, **דכי נמי משכחת מתניתא ופרכא**, כך שגם כאשר אני מוצא איזו ברייתא אחרת נגד הברייתא של רב ששת, זה לא מפריך אותו, כי **מתניתא ומתניתא היא!** ששמועתו של רב ששת עדיין עומדת, כיון שיש ברייתא המסייעת לדבריו, ולכן היא אינה נפרכת מפני הברייתא האחרת.

אמר ליה רמי בר חמא לרבי יצחק: בעי מינאי מילתא שאל ממני איזה שמועה, **דאיפשיט לך מסברא כי מתניתא**, שכשתדייק בברייתא, תמצא כמו סברתי.

בעא מיניה רבי יצחק מרמי בר חמא: בישל בשר קדשים **במקצת** (51) **כלי** (52) שמקצת

ממנו, אלא **משום הכי הלכתי** ללמוד מרב ששת, מפני שמר, שהרי אדוני, **כי בעינא מילתא מיניה פשיט לי מסברא**. ואולם, לאחר מכן, **כי משכחנא מתניתא — פרכא לה!**

דהיינו, שהיה רבי יצחק שואל בעיה והיה רמי בר חמא פושט לה אותה רק מסברא, וכאשר היה מוצא רבי יצחק איזה ברייתא נגד סברתו של רמי בר חמא, זה היה מפריך את הסברא, משום שסברא של אמורא אינה יכולה לעמוד כנגד ברייתא שלימד תנא.

אבל **רב ששת, כי בעינא מילתא מיניה**, כאשר אני שואלו איזה דבר **פשיט ליה ממתניתא** הוא משיב לי מברייתא [משום

האיסורים וודאי שאר הכלי מותר, ורק במריקה ושטיפה היה הספק.

ובביאור הגר"א [יור"ד צ"ב ס"ק כ"ו ליקוט] הביא מספר האגודה שהקשה בסגנון אחר מתוספות. שהרי וודאי כל הספק הוא כשאר הכלי גם כן חס. וכשאר הכלי צונן לא הסתפק כלל. ואם כן, מה פשט לו רמב"ח מדם שניתז, שזה הרי כמו שאר כלי צונן שאין בזה ספק כלל. ותירץ בשם ר"י שבישול מפעפע קצת יותר ממקום הבישול. וביאר הגר"א שכוונתו שגם דם הניתז על הבגד מתפשט קצת יותר מהמקום שניתז. ומכל מקום, אין חיוב לכבס רק מקום הדם. ומזה למד רמב"ח שגם בישול אף על פי שמפעפע קצת יותר ממקום הבישול אין צריך מריקה ושטיפה לכל הכלי. ולא ביאר מה המשך דברי הגמרא שדחה הדמיון מדם משום שבישול מפעפע. ושמא הכוונה שברם ניכר עד היכן מקום ההתפשטות. אך בבישול אין ניכר עד היכן מקום הפעפוע ולכן יצטרך מריקה ושטיפה לכל הכלין].

וכתב הגר"א שזהו תירוץ גם על קושיית

51. הקשו התוס' באיזה אופן הוא הספק, אם כשאר הכלי צונן, אם כן, איך אמר בישול מפעפע? הרי בצונן אינו מפעפע. ואם כשכל הכלי חם, הרי פשוט שמפעפע בכל הכלי, וצריך מריקה ושטיפה בכל הכלי. ואם זהו גופא היה הספק, אם מפעפע בכל הכלי, מדוע הסתפק לגבי מריקה ושטיפה דווקא ולא בכל בליעת איסור בבישול במקצת כלי אם מספיק הגעלה למקום בישול בלבד או שצריך לכל הכלי.

והשפת אמת תמה על דבריהם. שהרי מבואר בגמרא שהסברא שמפעפע אינה מכריעה לחייב מריקה ושטיפה שהרי אח"כ שואלת הגמרא וטעמא מאי צריך מריקה ושטיפה בכל הכלי. והביאו על זה פסוק ואם בכלי נחושת ואפילו במקצת כלי. הרי שצריך דרשה מיוחדת על זה. וכן בהמשך הסוגיא מבואר שבתרומה בישל במקצת כלי אין צריך הגעלה לכל הכלי. ומוכח מזה שמפעפע אינו סיבה לחייב ורק משום חומרא דקדשים החמירה בזה התורה לחייב מריקה ושטיפה בכל הכלי. ותמוה מה שכתבו התוס' שיסתפק בכל האיסורים. שבאמת בשאר